

अन्या f. *day-measure, radius ± the sine of ascensional difference*
 SŪBJAS. 3, 34. 38. 13, 14.
 अन्नवृद्धि vgl. वर्धमान्.
 अन्धक m. अन्धपुष्पिका f. und अन्धाक m. *eine best. Pflanze* DHANV. 4, 88.
 अन्धकार n. KATHĀS. 56, 38.
 अन्ध, °ज्ञातीय BṚĪG. P. 12, 1, 20.
 अन्नयोनि Arack Spr. (II) 7562.
 अन्य *gewöhnlich, gemein* (vgl. इतर) auch Spr. (II) 3768.
 अन्यच्छायायोनि adj. *dem Glanze eines Andern seinen Ursprung verdankend* so v. a. *entlehnt: अर्थ* VĪMANA 3, 2, 7.
 अन्यजात m. so v. a. *Bastard* Spr. (II) 1110.
 अन्यतम = अन्य. श्री so v. a. *eine zweite* ÇŪRI R. 7, 26, 17.
 अन्यता HEM. JOGAÇ. 4, 54.
 अन्यत्व n. = अन्यता *Verschiedenheit* HEM. JOGAÇ. 4, 69. VEDĀNTADAR-
 ÇANA 1, S. 96. — Vgl. राजान्यत्व.
 अन्यथाज्ञातीयक adj. *anders geartet* PAT. a. a. O. 2, 329, b. 5, 48, b. 49, a.
 अन्यथावादिन् adj. *für falsch erklärend* JĪĪN. 2, 79 (getrennt gedr.).
 अन्यपूर्वा adj. MBH. 5, 5980. 5983. 5992.
 अन्ययिन् (vgl. Nachträge) *stich anschließend* PAT. a. a. O. 1, 202, b. 231, a.
 अन्यर्थ, °नामन् adj. = °संस MBH. 5, 4545.
 अन्यवसर्ग 1) = गात्राणां शिथिलता PAT. a. a. O. 1, 192, b.
 अन्वाख्यान *genaue Angabe* ebend. 1, 154, b. 2, 311, b. 312, b.
 अन्वाख्यायक adj. *genau angehend* ebend. 1, 154, b.
 अन्वदेश ÂÇV. ÇA. 3, 4, 10. TS. PAĪT. 1, 58 und häufig in Comm.
 अन्वायात्य (vom caus. von यत् mit अन्वा) adj. *anzuhängen, abhängig*
 zu machen, zu suppliren ÂÇV. ÇA. 1, 5, 30. 2, 15, 5. 3, 5, 6. Comm. zu 2, 16, 13.
 अन्वारम्भ TBR. 1, 3, 7, 2.
 अन्वाकरा n. = अन्वाकार Comm. zu LĪṬṬ. 1, 1, 25.
 अन्वाकार m. *Ergänzung, Nachholung* LĪṬṬ. 1, 1, 25.
 अन्वाकार्य s. u. 1. कृत् mit अन्वा.
 अन्विति f. = अन्वय *Verbindung* MED. g. 57.
 अन्वेषणीय adj. *zu suchen* so v. a. *bedenklich, fraglich* VĪMANA 5, 2,
 56. — Vgl. मृग्य.
 अन्वेष्य adj. dass. VĪMANA 5, 2, 1.
 2. अप्, acc. pl. आपस् auch AV. 13, 1, 45. MBH. 1, 1791. Am Ende, N.
 eines Sternes; vgl. SŪBJAS. 8, 21. आप m. Comm.
 अपकर्तृ Spr. (II) 5623.
 अपकृति f. *Beleidigung: भार्याबन्धुमुहृत्सुतेष्वपकृतीर्नानाविधाश्रेष्ठे*
 Spr. (II) 4816.
 अपक्रम m. *declination of any given point of the ecliptic* SŪBJAS. 2, 6.
 28. 58. 3, 18. 20. 40. 5, 3. 8, 6. 11. 11, 6. 12, 60. 68. 65. 13, 6. 18.
 अपक्षय m. *Abnahme* VP. 1, 2, 11.
 अपगम, तं प्राणाः काङ्क्षितापगमां (so ed. Calc.) अक्रुः *es verliessen ihn*
die Lebensgeister, da sie zu scheiden verlangten, RĪĪĀ-TĀN. 4, 684.
 अपगुण zu Spr. (II) 2122.
 अपगौराण (von गुर् mit अप) n. *das Bedrohen* Comm. zu TS. 2, 796.
 अपच्छाय zu streichen; vgl. Spr. (II) 98.
 अपतूल adj. (f. अ) *ohne Wedel* TS. 6, 1, 4, 6.

VII. Theil.

2. अपत्य von 1. अप् in 1. स्वपत्य.
 अपदेश 1) *केवपदेश* Nir. 1, 4 bedeutet *Angabe des Grundes*. — 2) प्र-
 हारापदेशात् Spr. (II) 3721. — 3) कान्. 9, 2, 4.
 अपध्यान HEM. JOGAÇ. 3, 72. 74.
 अपनेय (von 1. नी mit अप) adj. *zu entfernen* Spr. (II) 399.
 अपमङ्गल adj. *Unheil bringend* Spr. (II) 4781 (Conj.).
 अपमित्य (Nachträge), so zu lesen ÂÇV. ÇA. 2, 18, 13.
 अपयशस् VERṬS. 11, 2.
 अपयान *Flucht, Rückzug* MBH. 12, 3581.
 अपर 1) e) *किमपरम् was Anderes?* Spr. (II) 6117. so v. a. *was thut es*
zur Sache? gleichviel 18. 6004 (anders in der Uebersetzung). — 3) c)
Nachgeburts KĀRAKA 4, 8. SUGR. 1, 328, 10. 2, 217, 6. अवरौ v. l.; vgl. अमरा.
 अपरक्त vgl. रज्ज् mit अप.
 अपराशयिन् adj. *niemals verlierend* (im Spiele) TBR. 1, 7, 40, 5.
 अपराभाव m. *das Nichtunterliegen, Nichtverkommen* TBR. 2, 1, 5, 4.
 1. अपरिमृक् *Besitzlosigkeit* HEM. JOGAÇ. 1, 19. 24. 3, 98.
 अपरिचारक adj. *der Pflege entbehrend* KĀRAKA 1, 29.
 अपरिज्ञात adj. *nicht lebensfähig zur Welt gekommen* ÂÇV. ÇA. 4, 4, 25.
 अपवर्क KATHĀS. 32, 60.
 अपवर्ग 1) so v. a. *अप्रुनाश* (Comm.) *Vergänglichkeit* KAN. 2, 2, 25.
 अपवर्जन m. *das Beendigen, Beschliessen: त्रतकस्य* HARIV. 7789 nach
 der Lesart der neueren Ausg.
 1. अपस् *Werk* auch so v. a. von *Menschenhand Gemachtes, beweg-*
liche Habe, z. B. 1, 174, 3. 2, 17, 8.
 अपसारण n. *das Entfernen, Fortlassen* VĪMANA 1, 3, 16.
 अपस्मार KĀRAKA 2, 8. 8, 8.
 अपकान kann auch auf क्, अकृति zurückgehen.
 अपकृति von क्, अकृति.
 अपकार 1) *चेलापकार* MBH. 8, 2045. — 5) *das Entfernen, Verschwen-*
chen: वैरापकार Spr. (II) 4034. *रोगापकार* 7396.
 अपकारवर्मन् m. N. pr. eines Mannes DAÇAK. 59. fgg. — Vgl. उपका-
 रवर्मन्.
 अपकृषण (vom caus. von 1. कृषि mit अप) n. *das Beschämen* KĀRAKA 3, 5.
 अपाङ्गनेत्र (Nachträge u. अपाङ्ग) vgl. auch VĪMANA 5, 2, 72.
 अपाय्य adj. (f. अ) Bez. *gewisser Ish'i beim Kājana Vaiçvasṛġa*
 TBR. Comm. 3, 813. Ind. St. 3, 386. 12, 352. Daher अनुविति TBR. 3, 12, 4, 7.
 अपायन n. = अपाय *Weggang, Entfernung* HEM. JOGAÇ. 3, 60, wo च-
 एडोचिरपायने zu lesen ist.
 अपायिन् adj. *abgehend, mangelnd* (Gegens. उपायिन्) PAT. a. a. O. 1, 223, a.
 2. अपार 1) *नभस्* Spr. (II) 5712.
 अपावृत् (अप → अ) adj. *keine Fesseln habend, ungehemmt* BṚĪG. P.
 5, 18, 5. 11, 29, 12.
 अपि 1) MBH. 2, 2689.
 अपिकत 1) LĪṬṬ. 1, 5, 6. 7.
 अपिकर्ण Z. 2 lies 10, 86, 4 st. 10, 46, 4.
 अपिधानी f. etwa *Teppich* ÂPAST. 2, 4, 8.
 अपिपदं m. *die Gegend der Seite* TS. 5, 5, 8, 2.
 अपिशस् vgl. u. 1. शस् mit अपि.

107